

Informatie over dracht
tussen het parket,
de politie en
hulpverlenings-
organisaties

Maïté Dujardin
Hogent - Sociaal Werk
Bachelorproject – 2024/2025

DE SLEUTEL TOT SUCCESS

INFORMATIEOVERDRACHT: DE SLEUTEL TOT SAMENWERKING ÉN EEN BRON VAN UITDAGINGEN

Stel je voor: een gezin dat vastzit in een patroon van huiselijk geweld, een jongere die steeds verder afglijdt richting criminaliteit, ... Het zijn situaties waarin politie, parket en hulpverleningsorganisaties een sleutelrol spelen om tijdig in te grijpen. Maar achter deze samenwerking schuilt een complex proces dat zelden zichtbaar is: de uitwisseling van informatie.

Informatieoverdracht draagt bij aan snelle en effectieve aanpak, maar kan tegelijkertijd ook worden belemmerd door bureaucratische processen. Streng administratieve procedures, privacywetgeving zoals de GDPR en regels rond beroepsgeheim zijn noodzakelijk om gegevensuitwisseling op een zorgvuldige en veilige manier te laten verlopen. Aan deze structuren zijn ook uitdagingen gekoppeld. Wat als bureaucratische drempels ertoe kunnen leiden dat bepaalde cruciale informatie niet kan worden gedeeld? Of wanneer instanties vastlopen in een doolhof van regelgeving, waarbij de efficiëntie en het uiteindelijke doel van een casus in het gedrang komt?

In de sociaal werk definitie ligt de nadruk op het versterken van sociale relaties, het bevorderen van sociale rechtvaardigheid en het ondersteunen van kwetsbare mensen in de samenleving (*Globale Definitie Van Het Sociaal Werk - Sociaal Digitaal*, n.d.). De kern van de definitie raakt meteen de uitdaging rond informatiedeling binnen

een tijdperk waarbij efficiëntie en bureaucratisering voorop staan. Informatiedeling tussen instanties zou bepaalde casussen moeten vergemakkelijken in het vinden van een oplossing, maar door te veel bureaucratie kan dit juist het tegendeel bereiken. Op deze manier kunnen slachtoffers en daders zonder hulp komen te zitten, wat hun empowerment benadeeld en kunnen risico's niet tijdig worden ingeschat.

In dit artikel onderzoeken we hoe informatieoverdracht cruciaal is voor een effectieve aanpak, maar ook hoe bureaucratische processen vertraging en kwetsbaarheden creëren. Gebaseerd op persoonlijke ervaringen, getuigenissen en wetenschappelijke bronnen, werpen we een blik achter de schermen van de samenwerking tussen parket, politie en hulpverleningsorganisaties. Ontdek hoe instanties balanceren tussen efficiëntie, ethiek en de uitdagingen van informatiedeling. Benieuwd naar de verborgen dynamiek?

Wie zwijgt kan later nog altijd spreken, Wie gesproken heeft kan niet meer zwijgen

Vooraleer we kunnen overgaan naar de informatieoverdracht tussen justitie, politie en hulpverlening stuiten we op twee belangrijke hindernissen, namelijk het beroepsgeheim en de GDPR.

HOREN, ZIEN EN ZWIJGEN

Het beroepsgeheim bewaakt de vertrouwensrelatie tussen de cliënt en de geheimhouder. Het biedt de cliënt de garantie dat alles wat wordt gedeeld vertrouwelijk blijft. Indien dit niet gebeurt kan dit sancties met zich meedragen voor degene die aan het beroepsgeheim gebonden is. Naast het individuele aspect van het beroepsgeheim, is het ook van cruciaal belang voor de samenleving. In sommige gevallen is het zelfs in het belang van andere geheimhouders dat collega's zich aan het beroepsgeheim houden. (*Wegwijzers Beroepsgeheim. 1 - Beroepen in De Grijs Zone, n.d.*)

Maar wanneer precies wordt het beroepsgeheim geschonden? Dit gebeurt wanneer vertrouwelijke informatie opzettelijk wordt onthuld. Het begrip "onthullen" is breed en omvat zaken zoals het delen van dossiers, praten over de cliënt of opzettelijk anderen laten meeluisteren of meekijken. Ook al deel je dergelijke informatie om de cliënt te helpen, toch blijft het strafbaar. (*Wegwijzers Beroepsgeheim. 1 - Beroepen in De Grijs Zone, n.d.*)

Ondanks alles is het beroepsgeheim niet absoluut. Indien het belang zich aandient mag het geschonden worden, telkens in functie van de cliënt. Hiervoor zijn drie uitzonderingen waarbij dit is toegestaan: bij waarheidsbevinding, gebrek aan veiligheid of integriteit van de cliënt. In dergelijke gevallen is er zelfs spreekplicht. (*Wegwijzers Beroepsgeheim. 1 - Beroepen in De Grijs Zone, n.d.*)

PRIVACYWETGEVING

In Europa vormt de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), beter bekend als GDPR, het juridische fundament voor het verwerken en delen van persoonsgegevens. Voor de samenwerking tussen parket, politie en hulpverleningsorganisaties is deze wetgeving van groot belang. Bij deze instanties wordt er namelijk gevoelige informatie gedeeld. Door nauwgezette regels te hanteren zorgt AVG ervoor dat de privacy van betrokkenen beschermd blijft. De privacy wordt door deze regel evenzeer toegepast bij complexe of dringende situaties. (*Beheer En Beveiliging Van Persoonlijke Gegevens Van Europese Burgers – GDR of AVG, n.d.*)

Enkele fundamentele principes vormen de basis van de wet die ervoor zorgt dat de gegevens op een veilige en

verantwoorde manier worden verwerkt. Op deze manier mogen persoonsgegevens enkel gedeeld worden voor duidelijk omschreven, legitieme doeleinden. Het dataminimalisatie principe geldt hierbij, enkel strikt noodzakelijke gegevens mogen worden verzameld en gedeeld. (Beheer En Beveiliging Van Persoonlijke Gegevens Van Europese Burgers – GDR of AVG, n.d.)

Een stevige wettelijke basis moet steeds het fundament zijn van het verwerken van persoonsgegevens, zoals contractuele verplichtingen, toestemming of een gerechtvaardigd belang. De beveiliging van de gegevens is hierbij cruciaal, dit om verlies, misbruik of ongeoorloofde toegang te voorkomen. (Beheer En Beveiliging Van Persoonlijke Gegevens Van Europese Burgers – GDR of AVG, n.d.)

Transparantie speelt hierin eveneens een belangrijke rol. Betrokkenen moeten duidelijk worden geïnformeerd over hoe hun gegevens worden verzameld, gebruikt en gedeeld. In de wet staat hiervan een strikte naleving, maar in uitzonderlijke gevallen kunnen hier afwijkingen bij zijn. (Beheer En Beveiliging Van Persoonlijke Gegevens Van Europese Burgers (GDPR of AVG), n.d.)

INFORMATIE DELEN IN EEN GEVOELIG SPEELVELD

In de inleiding werd al benadrukt hoe belangrijk het is dat het parket, politie en hulpverlening effectief informatie uitwisselen om veiligheid te waarborgen en maatschappelijke problemen aan te pakken. Wanneer alle betrokken instanties toegang hebben tot de juiste informatie, kunnen ze gericht en preventiever handelen. Bovendien biedt het een allesomvattend beeld van de situatie.

Het delen van informatie is echter complex, aangezien dit moet gebeuren binnen de grenzen van het beroepsgeheim en de privacywetgeving. Daarom worden uniforme protocollen en richtlijnen opgesteld om te waarborgen dat de informatie-uitwisseling wettelijk correct verloopt. Toch is het niet vanzelfsprekend om tot dergelijke afspraken te komen, gaf het diensthoofd van de sociale politie van pz VLAS weer tijdens een gesprek. De reden hiervoor is de gevoeligheid van de materie die het delicaat maakt.

De informatie-uitwisseling gebeurt tijdens een multidisciplinaire overleg, waarbij vertegenwoordigers van alle partijen samenkomen. Tijdens deze bijeenkomsten wordt besproken welke gegevens gedeeld mogen worden en welke relevant zijn. Voor een gestructureerde aanpak wordt doorgaans per organisatie één contactpersoon aangewezen die verantwoordelijk is voor de uitwisseling van informatie. Vertrouwen spelt in deze gesprekken

een sleutelrol, en daarom wordt ervoor gezorgd dat deze rol steeds door dezelfde persoon wordt vervuld.

Uit diverse getuigenissen blijkt echter dat, ondanks duidelijke regels, het in de praktijk lastig blijft om te bepalen welke informatie gedeeld mag worden. Deze onzekerheid kan tot vertraging leiden, terwijl het van cruciaal belang is dat gegevens snel en zorgvuldig beschikbaar worden gesteld. Ook vraagt de informatie-uitwisseling om afstemming en wederzijds begrip, omdat de betrokken organisaties vanuit verschillende perspectieven werken. Zo richten politie en justitie zich op juridische en resultaatgerichte oplossingen, terwijl de hulpverlening meer gefocust is op zorg en ondersteuning. Door deze uiteenlopende werkwijzen te bundelen, kan een sterk en effectief resultaat worden bereikt.

VAN REGELS NAAR PRAKTIJK

Om dit te verduidelijken neem ik ter illustratie het 'Veilig Huis', ook wel bekend als het vroegere 'Family Justice Center'. Dit initiatief richt zich op gezinnen waar ernstige conflicten leiden tot geweld. Het Veilig Huis biedt ondersteuning en coördinatie om de stabiliteit en veiligheid te herstellen binnen gezinnen die te maken hebben met intra familiaal geweld (IFG). (*Veilig Huis*, n.d.)

De hoofdredenen voor de oprichting van het Veilig Huis zijn bepaalde

IFG-dossiers die bijzonder zwaar en complex zijn. Het aanpakken van dergelijk geweld vanuit één expertise of discipline blijkt vaak niet voldoende. Omwille van deze reden werkt het Veilig Huis samen met hulpverleningsorganisaties en veiligheidsinstanties, zoals de politie en het parket, om duurzame veiligheid binnen de gezinnen te bekomen. (Veilig Huis, n.d.)

Het veilig huis richt zich specifiek op gezinnen met complexe psychische problematieken. Naast geweld worden ook financiële problemen en middelgebruik aangepakt. Door het delen van informatie en een samenwerkingsverband op te stellen, streven de partijen ernaar om de geweldcyclus te doorbreken en langdurige veiligheid te waarborgen. Het uiteindelijke doel is niet enkel bescherming bieden bij herstel, maar ook het helpen opbouwen van een stabiele toekomst voor de gezinnen. (Veilig Huis, n.d.)

De integrale samenwerking binnen het Veilig Huis benadrukt het belang van deskundigheid, efficiëntie en een goed gecoördineerde aanpak. Met deze werkwijze levert het Veilig Huis een essentiële bijdrage aan de bestrijding van intra familiaal geweld.

Om te illustreren dat informatiedeling in de praktijk niet vanzelfsprekend is, licht ik de werking van het Veilig Huis verder toe. Bij een aanmelding bespreken de kernpartners gezamenlijk of een casus wordt opgenomen. Aanmeldingen kunnen uitsluitend worden gedaan door professionele diensten vanwege de gevoelige aard van de dossiers en

zorgen maken. Binnen elk Veilig Huis is er een pilootzone die verantwoordelijk is voor het merendeel van de dossiers. Vaak is dit een politiezone, aangezien zij de interventies uitvoeren.

Indien wordt besloten om een dossier te behandelen, verzamelt elke partner informatie vanuit hun eigen achterban. Deze gegevens worden vervolgens geregistreerd in het beveiligde platform van het Veilig Huis. Ter bescherming van de partners trad op 18 april 2024 het Vlaamse decreet op de Veilige Huizen in werking (Etaamb.Openjustice.Be, 2024). Dit decreet beschrijft duidelijk dat tijdens casusbesprekingen persoonsgegevens mogen worden gedeeld en dat partners beroepsgeheim mogen doorbreken indien ze dit noodzakelijk vinden.

Toch blijft het voor sociaal werkers en hulpverleners een uitdaging om te bepalen welke informatie relevant is. Een werknemer van het Veilig Huis vertelde tijdens een interview dat dit altijd een afweging is volgens het principe 'nice to know, need to know'. Ondanks het decreet blijft dit een delicate balans, waarbij professionals zelf moeten beslissen welke gegevens ze al dan niet delen.

Een bijkomende uitdaging is dat het decreet niet voor alle partners geldt. Omdat justitie en politie federale instellingen zijn, vallen zij buiten het Vlaamse decreet. Dit betekent dat politionele informatie niet rechtstreeks gedeeld mag worden. Zoals de werknemer toelichtte, geeft de politie informatie door aan het parket, die zij

dan op hun beurt doorspelen aan het Veilig Huis. Op deze manier blijft de politie beschermd. Er wordt gewerkt aan een wetgeving om dit probleem te verhelpen, maar de gevoeligheid van deze materie zorgt ervoor dat niet iedereen bereid is de wet te ondertekenen.

Dit voorbeeld van het Veilig Huis toont aan dat bureaucratie enerzijds bescherming biedt, maar anderzijds ook efficiëntie in de weg kan staan. Het illustreert hoe complex het kan zijn om regelgeving op te stellen die zowel rechtvaardig als werkbaar is.

DE DUBBELE KANT VAN INFORMATIEDELING

In de samenwerking tussen het parket, de politie en hulpverleningsorganisaties ontstaan vaak waardevolle initiatieven die daadwerkelijk resultaten opleveren. Het Veilig Huis is een goed voorbeeld van een project dat tot stand kwam door het delen van informatie tussen deze partijen. Ik sprak professionals van alle partijen om te weten te komen welke aspecten zij positief vinden aan informatiedeling. De antwoorden die ik ontving kwamen min of meer overeen met elkaar. Naast interviews bekwam ik ook tot informatie door observaties en eigen ervaringen.

DE KRACHT VAN INFORMATIEDELING

De professionals met wie ik sprak, gaven aan dat de kracht van informatiedeling vooral ligt in het uitwisselen van verschillende perspectieven en kennis. Elke partij brengt unieke kennis en ervaring mee, en door die te delen met elkaar kunnen nieuwe inzichten tot stand komen. Hierdoor kunnen problemen vanuit verschillende invalshoeken worden benaderd en kan er ook tot innovatieve oplossingen worden gekomen. De samenwerking tussen de partijen is gericht op het behalen van een gemeenschappelijk doel: het oplossen van een probleem.

Om probleemoplossend te werk te gaan, is het essentieel om een integraal beeld van de situatie te hebben. Elke partij die ik sprak benadrukte dat zij slechts een bepaald deel van de situatie zien. Door aan informatiedeling te doen krijgen alle betrokken professionals een breder beeld

en kan er voor een efficiënte en effectieve aanpak worden gekozen.

PREVENTIE DOOR SAMENWERKING

Informatiedeling beschikt ook over de kracht om naast het oplossen van bestaande problemen, ook nieuwe te voorkomen. Alle partijen gaven aan dat door informatiedeling en samenwerking, er in veel situaties preventief kan worden opgetreden of gehandeld. Er kunnen sneller preventieve maatregelen worden genomen, doordat criminele patronen sneller aan het licht komen. Op deze manier kan er worden verhinderd dat situaties escaleren.

Een concreet voorbeeld hiervan is het Ju.Wel-project, waar ik tijdens mijn stage nauw bij betrokken was. Dit project is een samenwerking tussen justitie, politie, de stad Kortrijk en hulpverleningsorganisaties (*Opgroeien*, 2024). Het richt zich op jongeren die geen toegang meer hebben tot het regulier hulpaanbod, maar die toch een kans verdienen om weer te integreren in de samenleving, buiten de criminaliteit om. Deze vorm van samenwerking benadrukt het belang van het delen van informatie en inzichten, wat niet alleen de preventie bevordert, maar ook de effectiviteit en efficiëntie van de hulpverlening vergroot.

VAN HERHALING NAAR RESULTAAT

Informatiedeling tussen het parket, de politie en hulpverleningsorganisaties biedt niet alleen voordelen voor de

mensen die hulp nodig hebben. Vaak hebben deze mensen al bij meerdere instanties hun verhaal moeten doen, wat op termijn een grote drempel kan vormen. Het steeds opnieuw delen van hun verhaal kan vermoeiend zijn en leidt er soms toe dat mensen ontmoedigd raken om nog hulp te zoeken.

Door informatie te delen hoeft het verhaal van de hulpbehoevende maar één keer verteld te worden, wat de hulpverlening toegankelijker maakt. Indien er niet aan informatiedeling wordt gedaan, doorlopen de cliënten steeds hetzelfde proces bij de verschillende instanties, wat tijdrovend is en weinig resultaat biedt. Daarom zorgt de samenwerking tussen de politie, het parket en hulpverleningsorganisaties voor een groter vertrouwen van cliënten, zowel in de hulpverlening als bij de andere partijen die betrokken zijn.

WAT STAAT SUCCES IN DE WEG?

Ondanks de vele voordelen die informatieoverdracht tussen parket, politie en hulpverleningsorganisatie biedt, is er ook de keerzijde van de medaille. Iedere partij is ervan overtuigd dat het delen van informatie positieve aspecten heeft, toch blijft er verdeeldheid bij de meningen onder de verschillende partijen. Iedere instantie bekijkt de knelpunten vanaf een andere invalshoek, vanuit een ander perspectief. Om het in beeldvorm uit te drukken: ze kijken allen naar dezelfde match maar vanaf een andere zijlijn.

REGELS

Ondanks de positieve invloed van informatiedeling, kan het soms ook en rem vormen en het proces vermoeilijken. De strikte wetgeving rond de GDPR of AVG kan het moeilijk maken om gevoelige informatie snel en efficiënt te delen. Door het vertragen van het delen van essentiële informatie, word er soms te laat ingegrepen en kan er geen goed onderling afgestemd antwoord of oplossing worden geboden. Daarnaast brengt het beroepsgeheim ook moeilijkheden met zich mee. De protocollen bij samenwerkingsverbanden omschrijven duidelijk wat wel en niet mag gedeeld worden. Los van die protocollen beslis je uiteindelijk zelf wat al dan niet mag gedeeld worden, wat relevant is. Het is moeilijk om hier een duidelijke omkadering te krijgen, aangezien iedere partij het probleem vanuit zijn visie of werkgebied bekijkt en evalueert.

Het doorbreken van het beroepsgeheim is vaak een complex afweging voor hulporganisaties, waar vaak sociaal werkers actief zijn. Doordat iedere situatie anders en uniek is vereist dit maatwerk, dit vraagt om professioneel en maatschappelijk vertrouwen (Goris, 2018). De hulpverleners zijn er zich van bewust dat het schenden van het beroepsgeheim de vertrouwensrelatie met de cliënt kan aantasten, wat uiteraard verstrekende gevolgen kan hebben. Nabijheid speelt in sociaal werk een cruciale rol. Door de nabijheid ontstaat er een toegankelijke manier van hulpverlening en ontmoeting, die ervoor zorgt dat er persoonlijke relaties worden opgezet (De 5 Krachtlijnen Van Sterk Sociaal Werk, 2022).

Magistraten vinden echter dat sociaal werkers zich te vaak verschuilen achter hun beroepsgeheim. Magistraat Wijns stelt dat hulpverleners een cliché beeld van justitie en politie ophouden, waardoor ze deze instanties zo min mogelijk betrekken. Hierdoor ontstaan er situaties waarin onmisbare informatie niet of te laat wordt gedeeld. (Goris, 2018)

Het diensthoofd van de sociale dienst van PZ VLAS ervaart obstakels. Binnen hun sector is er gebrek aan federale wetgeving voor informatiedeling een pijnpunt, aangezien zij geen wettelijke bescherming genieten bij het delen van informatie. Belangrijke informatie kan hierdoor niet steeds worden

doorgegeven, wat de doeltreffendheid van het systeem vertraagt. Momenteel ligt er een wetsvoorstel klaar dat een juridische basis moet bieden voor de verwerking van persoonsgegevens binnen overlegstructuren op basis van artikel 458ter van het Strafwetboek (De Wit, 2024).

VERTROUWENSPROBLEMEN TUSSEN INSTANTIES

Bovenstaande situatie geeft aan dat er een gebrek aan vertrouwen heerst tussen het parket, de politie en hulpverleningsorganisaties. Dit wantrouwen komt voort uit de waarneming dat informatie wordt achtergehouden of verkeerd geïnterpreteerd wordt. Bovendien komt door de kwestie van informatiedeling het gegeven van machtsverhouding aan de oppervlakte. De prioriteit van justitie en de politie is anders dan die van de hulpverleners, en dit kan spanningen teweeg brengen. Het gevoel dat heerst bij de sociale professionals is dat zij fungeren en worden ingezet als 'ogen en oren'. Dit bemoeilijkt hun positie in de leefwereld van hun cliënt en doet hun werk minder gewaardeerd voelen. (Goris, 2018)

BUREAUCRATISCHE BELEMMERINGEN

Naast het wettelijke en morele struikelblok zorgen bureaucratische procedures ervoor dat informatiedeling traag en verdeeld verloopt. Hierdoor ontstaat een minder of niet samenhangend beeld van de situatie. Hulpverleners en sociaal werkers hebben niet altijd inkijk in de achtergrond van een slachtoffer of een verdachte, terwijl de politie op hun beurt niet steeds inzicht

hebben in alle hulpverleningsinterventies. Dit probleem kwam duidelijk en regelmatig naar voor in overleggen die ik bijwoonde met Stad Kortrijk, waar verschillende instanties aanwezig waren. (Goris, 2021)

Gebrekkige communicatie tussen betrokken partijen is een bijkomende uitdaging. Vooral in crisissituaties kan het nefast zijn wanneer kritische informatie niet tijdig wordt gedeeld, daarom is het op elkaar afstemmen van cruciaal belang.

DE ESSENTIE UIT DE MASSA HALEN

Een ander pijnpunt dat werd aangegeven is de hoeveelheid informatie die wordt gedeeld, zonder duidelijk aangeving van volgorde van urgentie. Wanneer er in één keer een massa aan informatie wordt doorgegeven, kan de cruciale noot in de berg van informatie verloren gaan. Dit is vooral risicovol bij acute situaties waar een snelle besluitvorming noodzakelijk is. Er moet ook gewaakt dat er geen morele dilemma's ontstaan wanneer verschillende belangen botsen. Hulpverleningsorganisaties stellen het welzijn van betrokkene voorop, terwijl de politie zich richt op bewijsverzameling voor vervolging. Doordat de prioriteiten van de instanties verschillen en dit voor een bepaald conflict zorgt, kan de samenwerking bemoeilijkt worden. (Goris, 2021)

DE ZOEKTOCHT NAAR DE PERFECTE BALANS

Informatieoverdracht tussen de politie, het parket en de hulpverleningsorganisaties is bepalend om burgers op een menselijke en doeltreffende manier te ondersteunen en oplossingen te bieden. Zoals ik eerder aangaf in dit artikel, zijn er zowel voor- als nadelen gekoppeld aan het delen van informatie. In het slechtste geval kan dit al eens spanningen teweeg brengen. De complexiteit van het juridische, ethische en praktische aspect zorgen ervoor dat er geen eenvoudige oplossing bestaan. In plaats van oplossingen te bieden dienen de vijf krachtlijnen van het sociaal werk als criterium om informatieoverdracht effectief, zorgvuldig en met respect naar de burgers te laten verlopen.

NABIJHEID ALS LEIDRAAD

Nabijheid drukt ons met de neus op de feiten dat informatieoverdracht altijd impact heeft op de directe leefwereld van mensen. Het delen van informatie mag nooit de vertrouwensband tussen de sociaal werker en de cliënt in het gedrang brengen, tenzij het belang zich erboven stelt. Parket en politie moeten begrip tonen voor deze vertrouwenspositie en erkennen dat deze nabijheid cruciaal is om de juiste hulp of informatie te bieden. Een oplossing biedt nabijheid niet, maar het kadert wel het leveren van maatwerk bij een samenwerking. (de 5 Krachtlijnen Van Sterk Sociaal Werk, 2022)

VOORBIJ DE INDIVIDUELE CASUS

Politisierend werken nodigt alle betrokken organisaties en instanties uit om informatieoverdracht te bekijken in een bredere maatschappelijke context. Het delen van een probleem gaat veel verder dan enkel het aanpakken van een individueel probleem. Het gaat ook om het signaleren van structurele ongelijkheden en het blootleggen van blinde vlekken in het systeem. Ondanks het feit dat politiserend werken geen directe antwoorden biedt, zorgt het er toch voor dat er ruimer en kritischer wordt gekeken naar de gevolgen van informatieoverdracht. Het wordt bespreekbaar gemaakt. (De 5 Krachtlijnen Van Sterk Sociaal Werk, 2022)

VAN PLAN TOT UITVOERING

Procesmatig werken accentueert het belang van een stapsgewijze en zorgvuldig afgestemde aanpak bij informatieoverdracht. Vrij vertaald betekent dit dat er duidelijke afspraken moeten zijn over het hoe en waarom informatie wordt gedeeld. Dat er geen overhaaste beslissingen worden genomen die achteraf schade kunnen veroorzaken. Procesmatig werken biedt geen pasklare oplossingen maar zet wel de noodzaak van overleg, reflectie en duurzaamheid binnen en tussen de organisaties in de verf. (De 5 Krachtlijnen Van Sterk Sociaal Werk, 2022)

DE KRACHT VAN HET GEHEEL

Oog hebben voor de volledige leefwereld van de cliënt is essentieel bij informatieoverdracht. Het generalistisch of “breed” werken zet aan om verder te kijken dan de welbepaalde situatie. Het helpt verbanden leggen tussen het erkennen van verschillende problemen zoals armoede, familiale spanningen en psychische kwetsbaarheid. Hoewel generalistisch oogpunt geen eenvoudige antwoorden geeft, helpt het om informatie in een bredere context te plaatsen en de juiste ondersteuningskanalen te vinden. (De 5 Krachtlijnen Van Sterk Sociaal Werk, 2022)

BRUGGEN BOUWEN

Verbindend werken accentueert dat informatieoverdracht veel meer inhoudt dan enkel en alleen gegevens delen. Het bekrachtigt de samenwerking en wederzijds begrip tussen het parket, de politie en de sociaal werkers. Deze krachtlijn biedt geen sluitende oplossing voor alle spanningsvelden, maar het doet dienst als leidraad om vertrouwen en respect tussen de betrokken partijen te bevorderen. Door samen te werken, elkaars rollen en terrein te respecteren kan informatieoverdracht bijdragen aan een constructieve aanpak. (De 5 Krachtlijnen Van Sterk Sociaal Werk, 2022)

CONCLUSIE

Efficiënte informatie-uitwisseling is van essentieel belang om de samenwerking tussen politie, justitie en hulpverleningen te optimaliseren en maatschappelijke problemen doeltreffend aan te pakken. Er zijn echter twee hindernissen die informatie-wisseling in de weg staan: het beroepsgeheim en de AVG/GDPR-regelgeving. Beide zijn in het leven geroepen om privacy en vertrouwelijkheid te garanderen, maar tegelijk vormen ze een rem op de snelheid en de doeltreffendheid op de samenwerking met verschillende instanties.

Het knelpunt ligt in het evenwicht tussen het beschermen van de vertrouwensrelatie en het belang van het delen van cruciale informatie. Dit is een spanningsveld die onzekerheid creëert bij professionals, wantrouwen tussen instanties teweeg brengt en leidt tot bureaucratische obstakels. Initiatieven zoals het Veilig Huis tonen aan dat samenwerking en informatiedeling mogelijk zijn, toch blijven er uitdagingen rond wettelijke kaders, afstemming en urgentie.

Willen we een duurzame oplossing bieden, dan is het essentieel dat er eenvormige richtlijnen worden ontwikkeld. Die richtlijnen moeten de juridische en ethische beperkingen overstijgen, maar mogen geen inbreuk plegen aan het vertrouwen en de doeltreffendheid van de samenwerking. Informatiedeling kan een krachtig apparaat worden wanneer deze hindernissen kunnen opgelost worden. Voor preventie en interventie in complexe maatschappelijke kwesties zou dit een meerwaarde van ongekend niveau zijn.

BRONNEN

- ❖ Globale definitie van het sociaal werk - Sociaal Digitaal. (n.d.). <https://www.sociaaldigitaal.nl/p/globale-definitie-van-het-sociaal-werk/4495>
- ❖ Beheer en beveiliging van persoonlijke gegevens van Europese burgers (GDPR of AVG). (n.d.). Vlaanderen.be. <https://www.vlaanderen.be/uw-overheid/werking-en-structuur-van-de-vlaamse-overheid/hoe-werkt-de-vlaamse-overheid/beheer-en-beveiliging-van-persoonlijke-gegevens-van-europese-burgers-gdpr-of-avg>
- ❖ Veilig huis. (n.d.). Vlaanderen.be. <https://www.vlaanderen.be/veilig-huis>
- ❖ Opgroeien. (2024, February 2). Opgroeien. <https://www.opgroeien.be/kennis/toolbox/praktijk-voorstelling-juwel-ketenaanpak-kortrijk>
- ❖ Wegwijzers beroepsgeheim. 1 - Beroepen in de grijze zone. (n.d.). Vlaanderen. <https://www.vlaanderen.be/publicaties/wegwijzers-beroepsgeheim-1-beroepen-in-de-grijze-zone>
- ❖ Goris, P. (2018, December 13). Beroepsgeheim is een fundament, geen ornament. Sociaal.Net. <https://sociaal.net/achtergrond/beroepsgeheim-fundament-ornament/>
- ❖ De 5 krachtlijnen van Sterk Sociaal Werk. (2022, May 23). Departement Zorg. <https://departementwvg.be/ssw/5-krachtlijnen>
- ❖ Goris, P. (2021, March 16). Doordacht sociaal werk: 'Vertrouwen blijft de levenslijn van hulpverlening.' Sociaal.Net. <https://sociaal.net/achtergrond/doordacht-sociaal-werk-vertrouwen-hulpverlening/>
- ❖ Etaamb.Openjustice.Be. (2024, April 8). Decreet van 29/03/2024 tot oprichting en regeling van de veilige huizen. https://etaamb.openjustice.be/nl/decreet-van-29-maart-2024_n2024003315.html
- ❖ De Wit, S. (2024). Proposition de loi relative au traitement de données à caractère personnel lors de la participation à une concertation organisée sur la base de l'article 458ter du Code pénal. <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/56/0485/56K0485001.pdf>

